

ת"פ 42776/07/14 - מדינת ישראל נגד אירינה ברקובסקי

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 42776-07-14
19 יולי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

אירינה ברקובסקי

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשמת - בעצמה ובא כוחו עו"ד - אלפסי

ק. מבחן גב' חזות ורועי כהן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הודתה והורשעה במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון מהותי מאוד בכתב האישום והסכמה כי ידחה לקבלת תסקיר ועם קבלת התסקיר ישובו הצדדים לדבר. הורשעה בכך שב- 18.7.14 בשעת צהריים, בעת שטיפלה בנ ש, ילידת 1934, מוכרת כנכה, התפתח ויכוח מילולי בין השתיים. בעקבות הויכוח המטופלת הורתה לנאשמת שטיפלה בה לעזוב את ביתה. בתגובה הנאשמת תקפה את הקשישה בכך שהיכתה בפניה בלחי שמאל עם סמרטוט רצפה שאחזה ביד, היא פגעה בפנים ובבטן, וכתוצאה נגרמה לה חבלה של ממש: שטף דם באף - תקיפת זקנה הגורמת חבלה של ממש.

בית-משפט עליון פסק לא אחת על הצורך להחמיר הענישה במקרי אלימות. כך למשל, קבע המשנה לנשיא (כתוארו דאז) מ' חשין (בדימוס) בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט

עמוד 1

לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."

לכשמדובר באלימות המופנית כלפי חסרי ישע, קשישים וילדים, המתחם העונשי הוא מאסר קצר שיכול יהיה בין עבודות שירות לבין מאסר המגיע ל- 18 חודשים ואף יותר.

במקרה זה לאחר התיקון התקיפה היא ברף הנמוך.

נתקבל תסקיר ממנו עולה הנאשמת בת 60, נשואה, אם ל- 2 בנים סבתא ל- 8 נכדים המתגוררים בברוקלין. היא עצמה גרה בשדרות עם בעלה וסועדת את אמה הקשישה שהיא בסטטוס שלתיירת ולכן לא זכאית לקיצבה מן המדינה. לדבריה, לא עובדת, אך לומדת קורס מחשבים פעם בשבוע. היא נולדה ברוסיה. לדבריה, היא השלימה לימודים תיכוניים וגבוהים. כשהיא הגיעה ארצה עם משפחתה חזרה בתשובה וניהלה אורח חיים נורמטיבי.

לדבריה, עבדה אצל המתלוננת כ- 14 חודשים ותיארה את המתלוננת כאישה קשה והמתנהג באלימות מילולית כלפיה וכלפי סביבתה. לדבריה, עבדה באופן מסור, עבדה מער למצופה והנדרש, ואפילו הלוותה למתלוננת ולבני ביתה כסף ולא השיבו לה ההלוואה. לדבריה, המתלוננת היתה עצבנית, צעקה והקניטה ללא הרף עד שלא עמדה בתחושת העלבון ודחפה אותה. היא התקשתה לקחת אחריות על התקיפה המתוארת בכתב האישום, אך הביעה צער על כך שנקלעה לסיטואציה.

הם התרשמו כי יש לה תפיסה עצמית חיונית והיא רואה עצמה כאדם המטיב עם הזולת והסיקו כי מתקשה להתבונן בחלקים הבעייתיים באישיותה, מתקשה לקחת אחריות מלאה, היא נאחזת בעמדה נוקשה על פיה לא היתה לה כוונה לפגוע בקשישה. כפי הנראה לצד תפקוד מסור היא חצתה גבולות ועבדה מחוץ לתחום האחריות ומדובר באירוע שהוא תוצר של תסכול מתמשך.

הם שוחחו עם האחראים עליה בחב' מט"ב שתיארו אותה כעובדת חרוצה ומסורה, אך היא פיתחה מערכת יחסים עם המשפחה וניסתה להשפיע עליהם, תוך שחצתה גבולות.

שירות המבחן התרשם מדובר במי שההליך והמחיר משלם כולל מעצר בו היתה נתונה היוו גורם מרתיע, אולם היא חשה קורבן ומתקשה להתמודד עם הפגיעה בדימויה העצמי.

היא לא הביע אמפטיה כלפי המתלוננת. היא מתקשה לבחון כיצד היא עצמה התנהגה ולא רואה בעצמה מי שפוגע באחר. בשל אמונתה הדתית, היא רואה בכך מבחן שצריכה היתה לעבור וקיים סיכון נמוך להישנות התנהגות דומה בעתיד. לכן, ממליצים להסתפק בעונש חינוכי של של"צ בהיקף של 200 שעות וכן להוסיף פיצוי למתלוננת.

התביעה מבקשת להוסיף לכך קנס, מאסר מותנה והתחייבות.

עמוד 2

אף שהסנגורית מסכימה כי יש מקום לעונש מרתיע, היא מתנגדת בתוקף לענישה פיסקאלית, שכן המתלוננת עדין עומדת על כך שמשפחת המתלוננת חייבת לה 3000 ₪ החזר הלוואה.

כמו כן, טוענת הנאשמת וכי איננה עובדת וכי התמיכה באמה הקשישה שאין לה מקורות הכנסה כלשהן, מקשה עליה מאוד כלכלית. לדבריה, היא עצמה מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי בסך של 2,500 ₪.

הואיל והמתחם העונשי הראוי הוא מאסר ולו בעבודות שירות, בעוד התביעה הסכימה להימנע ממאסר, גם ללא שיקולי שיקום, מן הראוי לאזן זאת בעונש מרתיע ממשי וכן בפיצוי למתלוננת, אף שבנסיבות אלה אמנע מקנס כספי.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. אני מטילה על הנאשמת 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא תעבור עבירה של תקיפה.

2. פיצוי לנ ש, עד תביעה 1, בסך 3,000 ₪. בהסכמת הנאשמת, סכום זה יקוזז מהפקדון.

3. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירה של תקיפה במשך 3 שנים מהיום.

אם לא תחתום על ההתחייבות, תיאסר למשך 90 ימים.

4. אני מטילה על הנאשמת לבצע 200 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת קרן לפיתוח שדרות במשחקה, בהיקף שלא יפחת מ - 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשמת כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, ולשוב ולגזור את דינה לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ה, 19/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה